

Mümkün mü

– Mecaz Adam · 11 Haziran 2016

Küçüktüm bende evvelden.
Sağ elimde sarımsak sol elimde soğan.
Basamak basamak inmezdim merdivenlerden.
Bir güneş olurdum mutlu sabahlara doğan.

Düştüğüm için kanardı dizim.
İhanet nedir bilmezdim.
Akşam ezanından önce,
Mutlaka eve gelirdim.

Mahalle de beni tanımayan yoktu.
Her işe mutlaka koşardım.
En sevdiğim teyzem Solmazdı.
O varken ben harçlıksız kalmazdım.

Kırdılar kolumu kanadımı.
Çaldılar en bakir yıllarımı.
Ateşe verdiler en güzel anılarımı.
Küçüktüm bende evvelden.

Yaşadığım bu çağ.
Eski bayramların kalmadığı kervan..
Önümde aşılması güç bir dağ.
Rahat yok bana onu aşmadan.

Dilimde keşkeler örümcek ağı.
Biliyorum yıkmak kolay.
En dayanıksız ev dilimdeki keşkeler.
Umut gecemde peçeli bir dolunay!

Bir yanım bahar diğer yanım kış.
Bilmem ki nereye bu destursuz varış.
Bir toprak olsa çocukluğum.
Yine yeniden gezsem karış karış.